

ling af den uvedkommende Lov med Skattelovene.

Det var egentlig kun for at gøre denne ret korte Bemærkning, at jeg havde bedt den ærede Formand give mig Ordet umiddelbart efter det ærede Medlem, men jeg kan ikke nægte, at der fremkom en enkelt Ytring fra det ærede Medlem, som jeg gerne med det samme vil gøre opmærksom paa efter min Formening ikke var rigtig. Naar det ærede Medlem udtalte, at Hartkornsejeren vil faa nøjagtig den samme Skat gennem den ny Ejendomsskyld som gennem den tidligere Land- og Lignings-skat, saa maa det ærede Medlem ganske have overset, at Hartkornsejeren til Hjælp til Betaling af denne Skat faar de 0,3 pro mille af sine Prioriteter i Ejendommen, og det tror jeg betyder noget ganske overordentlig meget for de allerfleste af Hartkornsejerne. Da det ærede Medlem gjorde opmærksom paa — saaledes hørte jeg i alt Fald —, at Folketingets Forslag vilde give Hartkornsejerne en Lettelse af 18 Kr., studsede jeg, og jeg kan ikke nægte, at ved nærmere Eftersyn forekommer det mig, at der maa være en ikke ubetydelig Fejltagelse deri fra det ærede Medlems Side. Hvad vil Hartkornet faa af Lettelse gennem Folketingets Forslag? Det vil faa den Lettelse, som Land- og Ligningsskattens Tilbagevenden til Hartkornsejerne indeholder, det er de 3 Kr. 75 Ø. pr. Td. Hartkorn. Det vil endvidere faa den Trediedel af Gammelskatten, som gaar umiddelbart ud til Lettelse af Hartkornsudredelsen til Amsrepartitionsfonden, det vil udgøre saadan noget som henimod 4½ Kr. pr. Td. Hartkorn. Saa gaar der endvidere ud endnu en Trediedel af Gammelskatten, men den gaar jo ikke umiddelbart til Hartkornet, den gaar til noget andet end Hartkornet alene, idet den bliver fordelt til Kommunerne i Amsraadskredsen efter visse Regler og kommer til Lettelse for den samlede Kommuneafgift, hvoraf jo Hartkornets Byrde i Gennemsnit kun udgør de to Trediedele. Af denne Trediedel af Gammelskatten kan der altsaa fornuftigvis ikke kalkuleres mere til Lettelse for Hartkornet end de 2/3, det er 2 Kr. 96 Ø. Saa ved jeg ikke, hvilke andre Lettelser Hartkornet faar end de 4 pro mille af Formueskatten, der jo, for saa vidt den er udredet af fast Ejendom, gaar tilbage til Kommunen. I en Beregning, der har foreligget allerede i lang Tid — og som jeg ikke har set modsagt, og efter min Mening ikke kan modsiges —, er det beregnet til at være omtrent 1,300,000 Kr., men af

disse kommer ikke alt til Hartkornet. Det kan kun tages paa Slump, hvor meget man vil regne, at der kommer til Hartkornet, men selv om man regner, at en saa stor Sum som 1,100,000 Kr. gaar til Hartkornet, bliver det kun 3 Kr. pr. Td. Hartkorn. Lægger jeg alle disse Summer sammen, kommer jeg til en samlet *Brutto*lettelse for Hartkornet af noget over 14 Kr., altsaa langt fra de 18 Kr. Men vel at mærke, det er kun *Brutto*lettelsen. Efter de samme Beregninger, som jeg nys citerede, vil Indkomst- og Formueskatten udgøre 3,121,000 Kr. for Landkommunerne. Deraf kommer selvfølgelig Hartkornsejerne til at bære den store Broderpart, og trækker jeg det fra, saa vil *Netto*lettelsen for Hartkornet ikke en Gang naa 9 Kr., som kun bliver ubetydelig afvigende fra, hvad Hartkornet vil faa efter Regeringens Forslag.

Formanden: Det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds har Ordet for en Svarbemærkning.

Madsen-Mygdal: Jeg tror, at jeg vil begynde med det sidste. Det ærede Medlem studsede over de omtrent 17—18 Kr., hvortil jeg har beregnet Lettelsen for Hartkornet. Jeg tror imidlertid, at det ærede Medlem ved at regne efter, hvor meget af det samlede Beløb, 6,600,000 Kr., der kommer til Lettelse for Hartkornet, enten ad direkte Vej ved ligefrem Nedsættelse eller ad indirekte Vej gennem de Beløb, som afskrives paa Kommunens Budget, vil komme til det Resultat, at Hartkornet faar omtrent den Fordel, som jeg har beregnet. Nøjagtig kan det ikke siges, men efter mit Skøn forholder det sig saaledes. Vil man tage hele Indtægten, som falder til Fordel for Hartkornet og fra Formue og Lejlighed og beregne den alene for Hartkornet, komme vi endogsaa til et større Gennemsnit for Hartkornet.

Der var et Par andre Bemærkninger, som jeg gerne vilde svare paa. I Anledning af den Sammenkobling, som der blev paastaet var Forudsætningen for det hele, vil jeg gerne — uden at jeg i øvrigt vil komme ind paa gamle Sager — sige, at ingen af os, enten det er Regeringen eller Folketinget eller Landstinget, har Lov til at diktere Betingelser for de andre Lovgivningsfaktorers Vedkommende. Der er ingen af os, der paa Forhaand har Lov til at gøre noget saadant, og derfor vil jeg sige med det samme med Hensyn til det fjerde Lovforslag — det var Tiendelovfor-